

Title :	ชีวิตที่ลูกเลี้ยง (ของแท้) ของคนที่มีแม่เลี้ยง กับนางอึ้งอึ้ง
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	จตุรัส
Date :	วันจันทร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๐๑๖ เวลา ๑๖:๐๐ น.

หวังเสียง ชื่อ จีนได้ เหริน.

หวังเสียงเป็นคนสมัยราชวงศ์จิ้น

หากจะกล่าวหาเรื่องราวลูกตัญญูครั้งที่แล้วระหว่างแม่สามกับลูกสะใภ้ดูค่อนข้างแปลกใหม่แล้ว เรื่องที่จะนำเสนอในวันนี้คงมีเนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจผู้อ่านได้ไม่แพ้กัน เพราะเป็นเรื่องความกตัญญูที่ “ลูกเลี้ยง” มีต่อ “แม่เลี้ยง”

เรื่องราวมีอยู่ว่า หวังเสียงสูญเสียแม่ตั้งแต่วัยเด็ก พ่อของเขาจึงแต่งงานใหม่ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างแม่เลี้ยงกับหวังเสียงกลับไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากแม่เลี้ยงพยายามทำทุกวิถีทางให้พ่อลูกเกลียดกัน สามังจะได้รักนางแต่เพียงผู้เดียว

继母多次在他父亲面前说他的坏话。

繼母多次在他父親面前說他的壞話。

Jì mǔ duō cì zài tā fùqīn miànqián shuō tā de huàihuà.

จีหมู่ ตัว ชื่อ ใจ ทา ฟุซิ่น เมียนเฉียน ชัว ทา เตอะ ฮุ้วยฮุว่า.

แม่เลี้ยงพูดใส่ร้ายหวังเสียงให้พ่อของเขาฟังหลายครั้ง

หวังเสียงไม่เพียงแต่ไม่ถือโกรธหรือเกลียดชังแม่เลี้ยงตัวเอง แต่เขายังดูแลปรนนิบัติพ่อและแม่เลี้ยงเป็นอย่างดีเสมอมา อยู่มาวันหนึ่ง ทั้งพ่อและแม่เลี้ยงล้มป่วยลงทั้งคู่ แม่เลี้ยงบ่นอยากทานปลาหลีฮื้อสดๆ (鲤鱼 / 鯉魚 lǐyú หลี่ฮิวี่) เขาจึงไปหาปลาที่แม่น้ำ แต่เนื่องจากตอนนั้นเป็นฤดูหนาว อากาศหนาวจัด ดังนั้นน้ำในแม่น้ำจึงกลายเป็นน้ำแข็ง หวังเสียงถอดเสื้อกันหนาวออก ป้อนบนพื้นน้ำแข็ง ทันใดนั้น น้ำแข็งก็เริ่มละลาย แล้วก็มีการปลาหลีฮื้อสองตัวกระโดดขึ้นมาให้เขาจับ

หลังจากจับปลาหลีฮื้อมาได้สองตัวแล้ว หวังเสียงก็รีบกลับบ้านนำไปต้มเป็นแกงปลาหลีฮื้อให้พ่อและแม่เลี้ยงทาน พอเห็นดังนั้น แม่เลี้ยงนอกจากจะรู้สึกผิดต่อการกระทำที่ไม่ดีในอดีตที่ทำไว้กับลูกเลี้ยงคนนี้แล้ว เขายังรู้สึกซาบซึ้งใจกับความกตัญญูของหวังเสียงเป็นอย่างมาก ไม่นานนัก ร่างกายของทั้งพ่อและแม่เลี้ยงของหวังเสียงก็กลับมาแข็งแรงดังเดิม

从此，一家人和睦幸福地生活在一起。

從此，一家人和睦幸福地生活在一起。

Cóngcǐ,yì jiā rén hé mǔ xìngfú de shēnghuó zài yìqǐ.

ฉงฉื่อ, อี้ เจีย เหริน เหมอู่ ซิงฝู เตอะ เซิงหัว ใจ อี้ฉื่อ.

จากนี้ไปคนในครอบครัวหวังเสียงก็อยู่ร่วมกันอย่างปรองดองและมีความสุข

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง